Straipsnis publikuotas „Dialoge“ (2012-08-23). Kviečiame diskusijai į „Dialogo“ svetainę.

Švietimo ir mokslo ministerija nemaloniai nustebino informacinių technologijų (IT) mokytojus. Dabar jie „Facebooko“ grupėje energingai diskutuoja dėl galimos protesto akcijos. IT mokytojai planuoja surinkti vienos savaitės mokinių darbus ir išsiųsti juos pačiam švietimo ir mokslo ministrui Gintarui Steponavičiui, kad šis tuos darbus ištaisytų. Nemokamai.

Kas gi taip papiktino IT mokytojus?

Tai liepos 9 dieną ministro G.Steponavičiaus pasirašytas įsakymas (Nr. V-1102) dėl Švietimo įstaigų darbuotojų ir kitų įstaigų pedagoginių darbuotojų darbo apmokėjimo tvarkos aprašo, kuriame kalbama ir apie papildomą atlygį už mokinių darbų taisymą. Net papildomai apmokamų valandų skiriama. Tik ne informatikams! Jiems – nei atlygio, nei papildomų valandų.

Savo požiūrį į tokį ministerijos sprendimą išdėsto Aidas ŽANDARIS.

Kas tos IT?

Keistas klausimas iškilo: kas yra tos informacinės technologijos (IT)? Menas, mokslas ar šiai p sau žaidimėlis? Remiantis vasaros karštligės pagimdyta Švietimo ir mokslo ministerijos politika galima įtarti, kad tai kažkas tarp meno ir kūno kultūros... Keistuoliai informatikai jau seniausiai programavimą
menu
laiko. Greičiausiai tai kažkoks
fluxus
... Tiesa, ačiū Dievui, kad žinia apie programavimą, kaip
šiuolaikinio meno
šaką
, ministro Gintaro Steponavičiaus bei jo komandos dar nepasiekė. Kitaip ir jį iš IT valstybinio brandos egzamino programos būtų išbraukę... Bet šį kartą ne apie tą egzamino programą, o apie esmę – kas iš tikrųjų yra tos informacinės technologijos mokykloje?

Jei informacinės technologijos ne menas, tai gal ministras, jo patarėjai, padėjėjai ir kiti ministerijoje dirbantys pagalbininkai šį dalyką mokslu laiko? „Na jau ne! Neišdegs!“ – per daug užsisvajojusį IT mokytoją nutupdo
„ant žemės“ ministro komanda. Kad IT ne mokslas – ministras puikiausiai žino! Net savo parašu tai patvirtino! Netikit? Atsiverskite šią vasarą, liepos 9 dieną, ministro pasirašytą įsakymą Nr. V-1102. Jame aiškiai, juodu ant balto, išvardinti visi mokinių kremtami mokslai: kalbos, matematika, socialiniai ir gamtos mokslai. Kitų mokslų mokykloje nemokoma! Tik menai, dorinis ugdymas ir kūno kultūra.

Kvailiotojai...

Mokiniai, kremtantys rimtus mokslus, privalo ir rimtus darbus daryti, o mokytojai – tuos darbus tikrinti ir taisyti. Minėtame ministro įsakyme ir apie papildomą atlygį už tų darbų taisymą kalbama. Net papildomai apmokamų valandų skiriama! Pavyzdžiui, lituanistams visos savaitės mokinių rašto darbus tikrinti leista net pustrečios (!) valandos, matematikams truputį kukliau – pakanka poros valandų. Kitų mokslų, pavyzdžiui, fizikos, chemijos, atstovai ne tokie įžūlūs ir visos savaitės darbus patikrinti suspėja per valandą (kaip ir pradinių klasių mokytojai).

O informatikams jokių darbų tikrinti nereikia. Jie pamokose nieko nedaro, namų darbų mokiniams neužduoda ir apskritai nieko neveikia – tik žiūri ir žiūri į ekraną (verčiau kamuolį stadione paspardytų!). O jei ką ir sugalvoja netyčia padaryti, tai tiems „darbams“ patikrinti pakanka tos pačios pamokos. Ko gero, netgi priešingai, dar ir marios laisvo laiko lieka! IT mokytojai apskritai kvailioja ir tik „iš dyko buvimo“ visokių užduočių (išdrįsta pavadinti net kūrybinėmis!) prisigalvoja, mokinius tik kankina. Juk jokių užduočių IT pamokose nereikia! Tai toks nerimtas dalykas, kad apskritai verta svarstyti, ar mokyklose jis reikalingas...

Apiplanšetinti lustagalviai

Kirba ir dar viena mintis... Gal kartais informatikams viską padaro kompiuteris, kad jiems darbų taisyti nereikia? Matyt, čia visa esmė slypi! Juk jei kompiuteris viską padaro, tai ne mokytojui turi būti atlyginama, o kompiuteriui. Bet kompiuteriui ir taip nemokamas maitinimas (elektros) skirtas! O šiuolaikiniai vaikai ir taip viską moka. Jie jau gimsta su mūsų amžiaus elektronikos stebuklu – lustu („čipu“) – galvose.

Belaukiant antrosios ekonominės krizės bangos netgi labai gerą tendenciją galima įžvelgti – ir kitų dalykų mokytojams bus galima nebemokėti už jokį jų darbą – nei pagrindinį, nei papildomą. Netgi tų mokytojų nebereikės: apiplanšetinsime visus *lustagalvius*, viskas, ką privalu išmokti,

bus sukišta į „debesį“, galvos lustas palaikys ryšį su planšetėle – ir valio! Tai atstos visus mokytojus kartu paimtus! Planšetėlės tokios protingos taps, kad pačios vaikus visko išmokys, jų darbus patikrins ir net auklėtojais pabus.